

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi A. W. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 25 sierpnia 2010 r., wydanego w sprawie z powództwa A. W.

przeciwko Gminie C., Skarbowi Państwa - Staroście P.

i Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w likwidacji z siedzibą w M.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 4 kwietnia 2012 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 13 lipca 2011 r.,

- 1) oddała zażalenie;
- 2) nie obciąża powoda (skarżącego) kosztami postępowania zażaleniowego przed Sądem Najwyższym na rzecz pozwanego Skarbu Państwa;
- 3) przyznaje adw. M. S. (Kancelaria Adwokacka w W.) od Skarbu Państwa (Sądu Apelacyjnego) kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2011 r. Sąd Apelacyjny odrzucił wniesione osobiście przez skarżącego A. W. zażalenie na postanowienie tegoż Sądu z dnia 6 czerwca 2011 r. o odrzuceniu złożonej także osobiście przez skarżącego skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Sąd Apelacyjny powołał się na przepis art. 424¹² w związku z art. 370, 398²¹, 394¹ § 3 i art. 397 § 2 k.p.c. i stwierdził, że zażalenie zostało złożone z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 13 lipca 2011 r. skarżący zakwestionował zasadność rozstrzygnięcia, wskazując, że sąd zobowiązany był wcześniej ustanowić dla niego pełnomocnika z urzędu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.

Przymus adwokacko-radcowski przewidziany w postępowaniu przed Sądem Najwyższym ma charakter bezwzględny, co oznacza, że strony – z wyjątkiem osób, którym, stosownie do art. 87¹ § 2 k.p.c. przyznana została tzw. zdolność postulacyjna – mogą występować w tym postępowaniu tylko reprezentowani przez adwokata lub radcę prawnego. Skarżący, który wniósł zażalenie – a wcześniej wskazał skargę – osobiście, nie wykazał, że do kręgu tych podmiotów należy.

Oczywiście nietrafne jest twierdzenie zawarte w zażaleniu, że Sąd drugiej instancji zamiast odrzucić zażalenie powinien był ustanowić dla skarżącego pełnomocnika z urzędu. Jest to zagadnienie odrębne, które należy pozostawić na uboczu niniejszego postępowania zażaleniowego, gdyż wadliwość poprzedniego zażalenia – polegająca na braku zdolności postulacyjnej skarżącego do dokonania tego rodzaju czynności procesowej - miała charakter nieusuwalny, co oznacza, że zażalenie podlegało odrzuceniu *a limine*, gdyż wskazana wada nie mogła być usunięta w ewentualnym postępowaniu naprawczym.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 397 § 2 i art. 385 k.p.c. postanowił, jak w sentencji.

Sąd Najwyższy nie obciążył skarżącego kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 2, art. 394¹ § 3 i art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu orzeczono zgodnie z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).